

ad § 15.

Det af Mindretallet stillede Forslag staaer i Forbindelse med Vædringsforslaget til § 12, og er omtalt ovenfor.

ad § 16.

Udvalget har fundet, at Villighed taler for, at de, der forbigaaes ved een eller flere Sæssioner, fordi de ei endnu findes at have den fornødne Vægemsdygtighed, men senere udskrives, da i deres Tjenestetid i Forstærkningen erholde en Afkortning, der svarer til Tidrummet mellem deres Udskrivning og deres første Møde paa Sæssionen; dog saaledes, at de mindst i to Aar skulle staae i Forstærkningen.

ad § 20.

Efter Lovforslaget blive de, som selv anmelde sig som fuldkommen tjensteddygtige og derom medbringe en autoriseret Læges Attest, fritagne for Undersøgelse af Sæssionslægen. Det forekommer imidlertid Udvalget, at Alle bør undersøges ved selve Sæssionen, for at den samme Maalestok kan blive lagt til Grund for Bedømmelsen af de Vedkommendes Vægemsbestaffenhed, og derved senere Cassationer undgaaes. Det er at vente, at det vil være Administrationen magtpaaliggende at lade de fornødne Hensyn iagttage ved Undersøgelsen, og i saa Fald kan der ikke være nogen virkelig Grund, hvorfor en Værnepligtig skalde rægte sig ved at lade sig undersøge ved Sæssionen.

ad § 22.

For at de Værnepligtige skulle have Lov til Numerbytning fordres i Lovudkastet, foruden at de skulle være udfkrevne i samme Udskrivningskreds og for samme Aar, tillige, at de skulle have Vedtegning om samme Tjensteddygtighed. Dette Udtryk „Tjensteddygtighed“ kan give Anledning til Misforstaaelse, og man har derfor foreslaaet en Redaction, der skarpere udtaler, hvad der er eller i alt Fald bør være Meningen, nemlig at Numerbytning kun kan finde Sted blandt dem, som efter de dem paa Sæssionen givne Vedtegninger ere anvendelige for samme Vaaben eller Corps. Ved Fordelingen af Aarets Udfkri-

ningsmasse til de forskjellige Vaaben og Corps maa Formaalet nemlig være det, at enhver Værnepligtig bliver tilbeest det Vaaben, i hvilket han efter sin Vægemsbestaffenhed, tidligere Uddannelse og Væfjæftigelse kan antages at gjøre meest Nytte og hurtigt at kunne tilegne sig den Færdighed, som er nødvendig, for at han kan anvendes i Vaabnet. Denne Grundfætning, hvis Overholdelse er saa meget vigtigere hertilands, hvor Uddannelsesstiden er saa kort, vilde lide et ikke ringe Afbræk, saafremt Værnepligtige, der høre til samme Tjensteddygtighedsclasse, altid indbyrdes kunne bytte Numer, idetmindste naar Tjensteddygtighedsclasserne for Fremtiden blive ligesaa omfattende som nu, hvor f. Ex. Ingenieurer, Artilleriets Constabler og Haandværkere danne een Tjensteddygtighedsclasse. De Værnepligtige, der væfjæftige sig med Værnbrevbrev eller ere Telegraphister, bør saaledes tildeles Ingenieurcorpsen og bør ikke ved Numerbytning med andre til samme Tjensteddygtighedsclasse hørende Værnepligtige kunne udbrage sig denne Tjeneste, medmindre der i Udskrivningsmassen findes flere Værnepligtige med samme særlige Fordannelse, end der haves Brug for ved det paagjældende Corps. Faren for, at den almindelige Tillæbelse til Numerbytning kunde gribe forstyrrende ind i den for Forsvaret hensigtsmæssigste Fordeling af Aarets Udskrivningsmasse til de enkelte Vaaben, vil undgaaes ved den foreslaaede Vædring.

Da ikke alle udfkrevne Militairarbeidere indkalbes, maa det ansees for hensigtsmæssigt, at Numerbytning kan finde Sted, om end den ene af de Byttende ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, naar det kun ikke er den, der erholder det lavere Numer. Herved vil man opnaae, at man mulig kan blive fri for enkelte straffede Individier, som man ellers maatte beholde.

Efter Udcastet maa Numerbytning finde Sted, forinden Noget af de Paagjældende er indtraadt i Tjeneste, og kan altsaa ske efter Indkaldelsen. Dette har man anseet for uhenigtsmæssigt, og har derfor foreslaaet, at Numerbytningen skal finde Sted, forinden Noget af de Paagjældende er indkaldt til Tjeneste.